

handling i udlandet. Jeg føler, at det nu bliver en god debat, hvor vi ikke skal stå og skændes. Nu bliver det sådan, at vi i fordragelighed og enighed kan finde ud af, hvordan vi kommer videre i denne sag.

Jeg vil sige, at det bliver en god dag for danske kræftpatienter og også for danske kræftlæger, for nu bliver det sådan, at langt flere kræftpatienter får et større livshåb, end de har haft tidligere. Sagen er jo, at vi i Danmark til mange kræftpatienter har sagt: Vi kan ikke gøre mere. De får også at vide direkte, at de er døende. Derefter tager de så til Sverige, Tyskland, England osv. og får en form for behandling, og hvad der er meget vigtigt: de bevarer en form for livshåb. Jeg tror, det her forslag er medvirkende til, at vi får en helt ny og mere aktiv måde at behandle kræftpatienter på i Danmark og så også danske kræftpatienter i udlandet.

Så en stor, stor tak til ministeren.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så er det minut i hvert fald gået til den gode side.

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Før hr. Jørgen Winther svinger fanen alt for højt, vil jeg gerne gentage, hvad det er for et tilsagn, jeg har givet her i dag, også for at understrege, at der ingen grund er til at stille en masse mennesker i udsigt, at de nu kan få det, som danske læger vurderer som udsigtsløse behandlingstilbud, i udlandet, fordi det ikke tilbydes i Danmark. Det er lidt vigtigt, at vi ikke her giver nogen falske forhåbninger med det tilsagn fra min side, der ligger her.

Jeg vil gerne understrege igen, at det for regeringen er helt åbenbart nødvendigt, at det, vi tilbyder patienter for danske skatteborgeres penge, er tilbud, som er led i en forskning, der er velkontrolleret, og som foretages efter de krav til den videnskabelige redelighed, som vi arbejder efter i Danmark, og at det, hvis det skal foregå i udlandet, sker i forbindelse med, at der er et samarbejde om et forskningsprojekt mellem danske og udenlandske sygehuse, sådan at vi også er helt sikre på, at den viden, der kommer ud af et givet forskningsprojekt, som en patient indgår i, er en viden, der bliver til fuld gavn for danske patienter i fremtiden. Det er jo det, der er formålet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er lidt underligt, at jeg ikke må rose ministeren, for det plejer man da som regel at være glad for.

Men jeg vil altså gerne rose ministeren igen, for hvis jeg læser direkte op af, hvad ministeren sagde, så sagde ministeren, »men jeg giver samtidig tilsagn om at se nærmere på muligheden for, at den pågældende bekendtgørelse ændres, sådan at der skabes mulighed for at få bevilget behandling i udlandet, der indgår i godkendte og kontrollerede forsøg«.

Det er det, jeg ønsker, og i mit forslag står der også, at det er Sundhedsstyrelsen, der skal godkende, hvilke patienter der skal behandles i udlandet osv. Så jeg vil gerne svinge fanen så højt som muligt og takke ministeren, fordi ministeren ser meget mere positivt på det her, end den tidligere socialdemokratiske minister gjorde.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg opfattede da også halvdelen af den tale, ministeren holdt, som yderst positiv, og det er jeg sådan set også glad for, når man i det danske sundhedsvæsen kan høre en overlæge på et hospital sige, at hvis hans familie skulle opereres og have behandling for en bestemt sygdom, ville han ikke have den foretaget her i Danmark, men ville sende vedkommende til et bestemt sted i udlandet.

Det er en af de ting, der for os, der har været med til at fremsætte det her forslag, er yderst, yderst vigtigt.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Hanne Andersen som ordfører.

Hanne Andersen (S):

Mit partis ordfører, fru Karen J. Klint, kan desværre ikke være her i dag, så på hendes vegne skal jeg sige, at lige siden en gruppe kræftpatienter fra Århus stod frem og fortalte om deres personlige erfaringer med behandling på det svenske sygehus Karolinska, har der været fokus på, hvad der skal til, før en eksperimentel behandling kan ændres til godkendt behandling.

Denne debat har vi også haft i den socialdemokratiske gruppe. Vi synes også, at danske patienter skal have glæde af den forskning, de forsøger og den vidensudvikling, der sker. I dag